

Publicerad 2013-03-27 11:52 av Carl O Andersson

Ur arkivet - Att läsas på gräsmattan på en varm, torr, solig södersluttning

Parafras på Fröding

Spritens dimmor sorgen gömmer

Ensam gubben sitter på en bänk
muttrande att: "Tänk
så fort allt gick åt skogen.
Jag var nog den där krogen
alltför trogen"
Spottar ut sin mullbänk.

Då han sitter där och grubblar
handen i hans ficka fubblar,
och får upp en flaska vin.
Muttrar med ett grin:
"Den här ä fin"
Orden uti munnen snubblar.

Öppnar flaskan, kastar korken:
"Dätta hära schtärker orken";
Tar ur flaskan sig en slurk.
Sluddrar: "Kalla mig ej schkurk,
även om ja ä en lurk,
och varit tvenne månader på torken";

Sina sorgsna minnen snabbt han dränker,
varje gång han på dem tänker
om hur djävligt allt har vart.
"Tänk om Gud dä från mig beschpart
dä vore underbart";

Spottar så det stänker.

När han ostadigt sig reser för att gå,
söker han förtvivlat balansen återfå.
Vinglar sakta fram på parkens mull.
Ramlar svärjande omkull.
Gubben blivit full.
Kan ej längre uppå benen stå.

”Även om mig Gud fördömer,
jag buteljen helt till botten tömmer”;
Lägger sig att sova ner
för att snart ej bekymras mer.
Gubben uti sömnen ler.
Spritens dimmor sorgen gömmer.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Carl O Andersson med Poeter.se id #4639 innehar upphovsrätten